

UZASADNIENIE

Formularz (...)	Sygnatura akt	III K 39/20	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, wypełnić część 3-8 formularza			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.1.1.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w W.	29 lipca 2016 r.	XIV K 413/15
1.1.2.	Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w W.	26 czerwca 2018 r.	XIV K 58/18
1.1.3.	Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w W.	23 lipca 2018 r.	XIV K 520/18

1.2. Inne fakty			
1.1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

1.2.1.1.	<p>Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 29 lipca 2016 r. w sprawie o sygn. akt XIV K 413/15</p> <p>M. M. został skazany za czyny:</p> <ul style="list-style-type: none"> - z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 28 sierpnia 2014 r., - z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 21 października 2014 r., <p>za które wymierzono karę łączną 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, a nadto orzeczono przepadek dowodów rzeczowych; postanowieniem z dnia 17 grudnia 2018 r., sygn. akt XII Ko 4948/18, orzeczono wobec skazanego wykonanie kary zastępczej 11 miesięcy i 25 dni pozbawienia wolności, a skazany będzie odbywał tę karę od 01 października 2022 r. do dnia 20 września 2023 r.</p>	akta o sygn. XIV K 413/15 wraz z odpisem wyroku oraz odpisem postanowienia i obliczeniem kary	32-33, 34-35, 36-37, 38-40, 41
informacja o pobytach i orzeczeniach	11-13, 59		

informacja z K.	19-20, 75-76		
1.2.1.2.	<p>Wyrokiem Sądu Rejonowego dla W.-M. w W. z dnia 26 czerwca 2018 r. w sprawie o sygn. akt XIV K 58/18 za czyny:</p> <ul style="list-style-type: none"> - z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony nie wcześniej niż w lipcu 2017 i nie później niż w dniu 8 września 2017 r.; - z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w nieustalonym czasie w lipcu 2017 r.; - z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w nieustalonym czasie we wrześniu 2017 r.; - z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony nie wcześniej niż w lipcu 2017 i nie później niż w dniu 8 września 2017 r., <p>za które wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, a nadto w związku z ze skazaniem za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono grzywnę w wymiarze 250 stawek dziennych</p>	akta o sygn. XIV K 58/18 wraz z odpisem wyroku i obliczeniem kary	25-26, 27, 28

	ustalając stawkę dzienną grzywny na kwotę 10 złotych; nadto orzeczono przepadek równowartości korzyści majątkowej oraz przepadek dowodów rzeczowych; skazany odbywa karę od 30 grudnia 2019 r. do dnia 27 grudnia 2021 r.		
informacja o pobytach i orzeczeniach	11-13, 59		
informacja z K.	19-20, 75-76		
1.2.1.3.	Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa z w W. z dnia 23 lipca 2018 r. w sprawie o sygn. akt XIV K 520/18 M. M. został skazany za czyn z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 27 kwietnia 2018 r., za który wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności; ponadto orzeczono przepadek dowodów rzeczowych, jak również nawiązkę w kwocie 600 złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii; skazany będzie odbywał tę karę od 27 grudnia 2021 r. do dnia 01 października 2022 r.	akta o sygn. XIV K 520/18 wraz z odpisem wyroku	93
informacja o pobytach i orzeczeniach	13-14		
informacja z K.	19-20, 75-76		

<p>1.2.1.4.</p>	<p>Skazany M. M. posiada wykształcenie średnie, bez wyuczonego zawodu. Jest kawalerem, jednakże pozostaje w nieformalnym związku. Ma córkę. Przed osadzeniem pracował jako magazynier.</p> <p>Zachowanie skazanego podczas odbywania przez niego kary pozbawienia wolności oceniane jest jako przeciętne z tendencją do poprawy. Został nagrodzony za wyróżnianie się dobrym zachowaniem w czasie odbywania kary. Początkowo deklarował on udział w podkulturze przestępczej. W dniu 05 marca 2020 r. na własną prośbę zrezygnował z udziału w podkulturze przestępczej. Odbywa karę w zakładzie typu zamkniętego w systemie programowanego oddziaływania. W grupie współosadzonych funkcjonuje zgodnie, zaś w stosunku do przełożonych zachowuje postawę regulaminową. Ukończył kurs zawodowy brukarza. Obecnie pracuje jako wydający posiłki na oddziale. Nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Wobec popełnionych przestępstw deklaruje krytyczny stosunek. Chciałby zmienić swoje zachowanie z uwagi na dobro dziecka. Utrzymuje kontakt z konkubiną, dzieckiem i</p>	<p>oświadczenie skazanego</p>	<p>95</p>
-----------------	--	-------------------------------	-----------

	matką. Może liczyć na ich wsparcie.		
opinia o skazanym	16-17, 55-56, 59		
dokumenty dotyczące sytuacji skazanego dotyczące osobistej	66-69, 79-84		
1.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.2.1.			

2. Ocena Dowodów		
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.2.1.1	akta o sygn. XIV K 413/15 wraz z odpisem wyroku oraz odpisem postanowienia i obliczeniem kary	Sąd uznała za wiarygodne dokumenty stanowiące podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie w postaci akt sprawy o sygn. XIV K 413/15. Ich treść nie budzi wątpliwości.
informacja o pobytach i orzeczeniach	Sąd uznał za wiarygodną informację o pobytach i orzeczeniach stanowiących podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Jej treść nie budzi wątpliwości. Rzetelności oraz prawdziwości informacji o pobytach i orzeczeniach strony nie kwestionowały, zaś Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować treść tego dokumentu.	

informacja z K.	Sąd uznał za wiarygodną informację z K. stanowiącą podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Jej treść nie budzi wątpliwości. Rzetelności i prawdziwości informacji z K. strony nie kwestionowały, zaś Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować treść tego dokumentu.	
1.2.1.2	akta o sygn. XIV K 58/18 wraz z odpisem wyroku i obliczeniem kary	Sąd uznała za wiarygodne dokumenty stanowiące podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie w postaci akt sprawy o sygn. XIV K 58/18. Ich treść nie budzi wątpliwości.
informacja o pobytach i orzeczeniach	Sąd uznał za wiarygodną informację o pobytach i orzeczeniach stanowiących podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Jej treść nie budzi wątpliwości. Rzetelności oraz prawdziwości informacji o pobytach i orzeczeniach strony nie kwestionowały, zaś Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować treść tego dokumentu.	
informacja z K.	Sąd uznał za wiarygodną informację z K. stanowiącą podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Jej treść nie budzi wątpliwości. Rzetelności i prawdziwości informacji z K. strony nie kwestionowały, zaś Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować treść tego dokumentu.	
	akta o sygn. XIV K 520/18 wraz z odpisem wyroku	Sąd uznała za wiarygodne dokumenty stanowiące podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie w postaci akt sprawy o sygn.

		XIV K 520/18. Ich treść nie budzi wątpliwości.
informacja o pobytach i orzeczeniach	Sąd uznał za wiarygodną informację o pobytach i orzeczeniach stanowiących podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Jej treść nie budzi wątpliwości. Rzetelności oraz prawdziwości informacji o pobytach i orzeczeniach strony nie kwestionowały, zaś Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować treść tego dokumentu.	
informacja z K.	Sąd uznał za wiarygodną informację z K. stanowiącą podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Jej treść nie budzi wątpliwości. Rzetelności i prawdziwości informacji z K. strony nie kwestionowały, zaś Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować treść tego dokumentu.	
1.2.1.4	opinia o skazanym	Sąd uznał za wiarygodną opinię o skazanym sporządzoną przez administrację Aresztu Śledczego stanowiącą podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Jej treść nie budzi wątpliwości. Rzetelności, prawdziwości i fachowości opinii o skazanym strony nie kwestionowały, zaś Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować treść tego dokumentu.
dokumenty dotyczące sytuacji osobistej skazanego	Sąd uznał za wiarygodny dowód w sprawie dokumenty dotyczące sytuacji osobistej skazanego, albowiem Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować treść tych dokumentów. Jednocześnie w ocenie Sądu brak było potrzeby, aby przesłuchiwać w charakterze świadka konkubinę skazanego.	

oświadczenie skazanego	W ocenie Sądu brak było podstaw, aby kwestionować prawdziwość twierdzeń skazanego dotyczących jego sytuacji osobistej oraz okoliczności związanych z jego pobytem w jednostce penitencjarnej. W tym zakresie oświadczenie skazanego znajduje potwierdzenie w dokumentach złożonych na rozprawie przez obronę, a także częściowo w opinii o skazanym sporządzonej przez Dyrektora Aresztu Śledczego.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu
3. PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ		
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu
3.1.1.	Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w W., 29 lipca 2016 r., sygn. akt XIV K 413/15	- kara łączna 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym
3.1.2.	Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w W., 26 czerwca 2018 r., sygn. akt XIV K 58/18	- kara łączna 2 lat pozbawienia wolności, - grzywna w wymiarze 250 stawek dziennych ustalając stawkę dzienną na kwotę 10 złotych

3.1.3.	Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w W., 23 lipca 2018 r., sygn. akt XIV K 520/18	- kara 1 roku pozbawienia wolności, - nawiązka w wysokości 600 złotych na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii
Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej		
<p>Z uwagi na daty wydania wyroków w sprawach skazanego M. M. na wstępie należało ustalić jaki stan prawny winien być uwzględniany przy ocenie warunków do wydania wobec skazanego wyroku łącznego.</p> <p>Warunki łączenia kar i środków karnych określono w rozdziale IX Kodeksu karnego. Przepisy te na mocy ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 roku, poz. 396) uległy z dniem 01 lipca 2015 roku zmianie. Na podstawie art. 19 ust. 1 ww. nowelizującej ustawy przepisów Rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. regulujących zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r., nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, tj. przed dniem 01 lipca 2015 r., chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu 1 lipca 2015 r.</p> <p>Ostatnia zmiana przepisów dotyczących kary łącznej weszła w życie z dniem 24 czerwca 2020 r. na mocy ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych</p>		

przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz

o uproszczonym postępowaniu zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19, która wprowadziła podobne jak przed 1 lipca 2015 roku zasady orzekania kary łącznej. Zgodnie z art. 81 ust. 1 tej ustawy zmiany dotyczące przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego,

w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy. Oznacza to, że najnowsza nowelizacja tej materii nakazuje do kar prawomocnie orzeczonych przed 24 czerwcem 2020 roku stosowanie dotychczasowych przepisów.

Z uwagi na daty wydania wyroków skazujących w stosunku do M. M. należało zastosować przepisy regulujące łączenie kar w brzmieniu obowiązującym w okresie od 01 lipca 2015 r. do dnia 23 czerwca 2020 r.

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.p.k. Sąd wydaje wyrok łączny o ile zachodzą przesłanki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej różnymi wyrokami. Przesłanki te określone są w art. 85 k.k. Zgodnie z art. 85 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami C.-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem C.-19 (Dz.U. z 2020 r., poz. 1086) jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono

za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną, której podstawą są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Z kolei według § 3 tego przepisu jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu. Zgodnie zaś z § 3a tego przepisu jeżeli kara wykonywana lub orzeczona, o której mowa w § 3, stanie się następnie podstawą orzeczenia kary lub kar łącznych, zakaz łączenia kar odnosi się również do tej kary lub kar łącznych. W przepisie § 4 wskazano, iż karą łączną nie obejmuje się kar orzeczonych wyrokami, o których mowa w art. 114a k.k. Według art. 85a k.k. orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W stosunku do skazanego **M. M.** wydano łącznie trzy wyroki. Przeprowadzona analiza pozwoliła ustalić, że w sprawie, zostały spełnione warunki do orzeczenia kary łącznej, określonej na podstawie wyżej powołanych przepisów, w zakresie:

a) kary łączny 2 (dwóch) lat ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie

orzeczonej wyrokiem **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 29 lipca 2016 r. w sprawie o sygn. akt XIV K 413/15,**

b) kary łącznej 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 26 czerwca 2018 r. w sprawie o sygn. akt XIV K 58/18,**

c) kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa z w W. z dnia 23 lipca 2018 r. w sprawie o sygn. akt XIV K 520/18.**

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 87 § 1 k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności. W ocenie Sądu, z uwagi na fakt, iż skazany uchylał się od wykonywania kary ograniczenia wolności brak było podstaw, aby odstępować od łączenia ww. kary z karą pozbawienia wolności i orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności.

W dacie wydania wyroku łącznego skazany nie odbył żadnej z ww. kar w całości, a tym samym nie było przeszkód, aby połączyć ww. kary w punkcie I wyroku.

4. **WYMIAR KARY**

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Jak wynika przy tym z § 4 tego przepisu zasady wymiaru kary łącznej określone w § 1-3 stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna. Stosownie natomiast do treści art. 87 § 1 k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności.

Ustalając wymiar nowej kary łącznej Sąd miał na uwadze wytyczne doktryny i orzecznictwa. Jak wskazują bowiem komentatorzy istotne w tej mierze są dyrektywy prewencji indywidualnej i generalnej. Chodzi w szczególności o to, aby właściwie ukształtowana kara łączna oddziaływała wychowawczo na sprawcę przestępstwa oraz odpowiednio chroniła obywateli przed niebezpieczeństwem ponownego dopuszczenia się przez niego zbrodni czy występku. Kara ta powinna również kształtować w społeczeństwie świadomość prawną. Należy przy tym pamiętać, że Sąd nie jest uprawniony na płaszczyźnie indywidualnoprewencyjnej i generalnoprewencyjnej uwzględniać po raz wtóry tych samych okoliczności, które zostały wzięte pod uwagę przy wymiarze kar

jednostkowych. Powinien natomiast w procesie kształtowania kary łącznej wyciągnąć odpowiednie wnioski z faktu wielości dokonanych przez sprawcę przestępstw, po uprzednim ustaleniu, czy zachodzi między nimi związek czasowy oraz podmiotowy i przedmiotowy. Jak bowiem trafnie wskazuje się w literaturze wielość przestępstw prowadzi do zmiany wartości prognostycznych co do sprawcy oraz rzutuje na karę z punktu widzenia jej społecznego oddziaływania. Z punktu widzenia dyrektywy prewencji indywidualnej konieczne byłoby również uwzględnienie postawy sprawcy i sposobu jego życia od momentu wydania pierwszego z łączonych orzeczeń do momentu rozprawy, na której miałby zapaść wyrok łączny (D. Kala, Postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Zagadnienia karnomaterialne i procesowe, Toruń 2003, s. 105-106).

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 1990 roku, sygn. akt IV KR 80/90, opublikowany w LEX nr 22064, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 roku, sygn. akt IV KR 213/83, OSNKW nr 5-6 z 1984 roku, i inne) zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione a im bliższe są te relacje, tym bardziej

wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objęte tym wyrokiem.

Wskazać należy przy tym, że akcentowane okoliczności dotyczące właściwego zachowania skazanego w izolacji penitencjarnej nie mogą przesądzić automatycznie o konieczności ukształtowania kary łącznej według zasady pełnej absorpcji. Nie budzi bowiem wątpliwości zarówno w judykaturze, jak i doktrynie, że zasadę absorpcji stosuje się w wymiarze kary łącznej wyjątkowo, gdy związek zbiegających się przestępstw jest tak ścisły, że upodabnia je do jednego przestępstwa, jak w przypadku pomijalnego zbiegu przestępstw lub ciągu przestępstw, gdy nie potrzeba podwyższać progu represji karnej (wyrok SA w Białymstoku z dnia 21 grudnia 2015 r., II AKa 206/15). Absorpcja czy wymierzenie kary łącznej zbliżonej w swojej wysokości do najsurowszej kary jednostkowej są uzasadnione w sposób szczególny między innymi,

w sytuacji, gdy przyjęcie wielu przestępstw zamiast jednego jest merytorycznie wątpliwe ze względu na nieostrość kryteriów jedności czynu czy przestępstwa, tzn. gdy między przestępstwami istnieje ścisły związek rzeczowy, np. objęcie jednym planem działania, choć art. 12 k.k. nie znalazł zastosowania (wyrok SA w Warszawie z dnia 9 grudnia 2015 r., II AKa 379/15). Normatywne podstawy orzekania kary łącznej, a w szczególności ramy zakreślone przepisami nie przewidują dalszych reguł, które pozwalałyby na modyfikację jej granic chociażby poprzez respektowanie uprzednio orzeczonych kar łącznych

(postanowienie SN z dnia 27 października 2014 r., V KK 263/14).

Odnosząc powyższe uwagi do okoliczności niniejszej sprawy wskazać należy, że:

- wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w W. z dnia 29 lipca 2016 r., sygn. akt XIV K 413/15, M. M. został skazany za dwa czyny z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione odpowiednio 28 sierpnia 2014 r. oraz 21 października 2014 r.;

- wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w W. z dnia 26 czerwca 2018 r., sygn. akt XIV K 58/18, M. M. został skazany za cztery czyny z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w okresie od lipca do września 2017 r.

- wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w W. z dnia 23 lipca 2018 r., sygn. akt XIV K 520/18, M. M. został skazany za czyn z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 27 kwietnia 2017 r.

Bliski podmiotowy i przedmiotowy związek między przestępstwami czy też nawet podobieństwo tych przestępstw, nie są tak istotnymi przesłankami wymiaru kary łącznej, aby ograniczały czy też eliminowały którekolwiek z dyrektyw wymiaru kary zawarte w art. 53 k.k. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 17 kwietnia 2014 r., (...), LEX nr 1455630). Redukcja kar poprzez zastosowanie zasady pełnej absorpcji przy wymiarze kar łącznych stanowiłaby w rzeczywistości nadużycie instytucji kary łącznej, która ma służyć

bynajmniej nie ograniczeniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów jakich się dopuścił, by nie została wypaczona przez prostą arytmetykę kar (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 13 grudnia 2006 r., II AKa 208/06, KZS 2007/1/40). Zasadę absorpcji stosuje się w wymiarze kary łącznej wyjątkowo, gdy związek zbiegających się przestępstw jest tak ścisły, że upodabnia je do jednego przestępstwa, jak w przypadku pomijalnego zbiegu przestępstw lub ciągu przestępstw, gdy nie potrzeba podwyższać progu represji karnej (wyrok SA w Białymstoku z dnia 21 grudnia 2015 r., II AKa 206/15, LEX nr 1962890).

Przy wymiarze kary łącznej Sąd jest zobligowany uwzględnić nadto postawę sprawcy i sposób jego życia od momentu wydania pierwszego z łączonych orzeczeń do momentu rozprawy, na której miałby zapaść wyrok łączny. Sąd, przy wymierzaniu kary łącznej, powinien zatem uwzględnić zachowanie się skazanego w trakcie odbywania kary w zakładzie karnym (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985 r., II KR 245/85), a które ewentualnie w pozytywny sposób prognozowałyby, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych, jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy i odniesie zamierzone cele kary w zakresie resocjalizacji skazanego.

Zachowanie skazanego M. M. podczas odbywania przez niego kary pozbawienia wolności oceniane jest jako przeciętne z tendencją do poprawy. Został nagrodzony

za wyróżnianie się dobrym zachowaniem w czasie odbywania kary. Początkowo deklarował on udział w podkulturze przestępczej. W dniu 05 marca 2020 r. na własną prośbę zrezygnował z podkultury. Odbywa karę w zakładzie typu zamkniętego w systemie programowanego oddziaływania. W grupie współosadzonych funkcjonuje zgodnie, zaś w stosunku do przełożonych zachowuje postawę regulaminową. Ukończył kurs zawodowy brukarza. Obecnie pracuje jako wydający posiłki na oddziale. Nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Wobec popełnionych przestępstw deklaruje krytyczny stosunek.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, w ocenie Sądu w niniejszej sprawie kara łączna winna zostać orzeczona przy zastosowaniu zasady asperacji.

Sąd wymierzył skazanemu M. M. karę łączną 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Kara łączna została ukształtowana przy zastosowaniu zasady asperacji, albowiem nie zachodzą okoliczności, które optowałyby za przyjęciem czystej zasady absorpcji. Bliski podmiotowy i przedmiotowy związek między przestępstwami czy też nawet podobieństwo tych przestępstw, nie są tak istotnymi przesłankami wymiaru kary łącznej, aby ograniczały czy też eliminowały którekolwiek z dyrektyw wymiaru kary zawarte w art. 53 k.k. W ocenie Sądu wysokość kary łącznej pozbawienia wolności ustalonej w punkcie I wyroku jest zatem miarodajna i sprawiedliwa.

<p>W pozostałym zakresie wyroki, które uległy połączeniu pozostawiono do odrębnego wykonania, o czym orzeczono w punkcie IV wyroku.</p>		
<p>5. Wymiar Środka karnego</p>		
<p>Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego</p>		
<p>6. Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU ŁĄCZNYM</p>		
<p>Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II</p>	<p>Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej w punkcie I kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu M. M. następujące okresy pozbawienia wolności:</p> <ul style="list-style-type: none"> - okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt XIV K 413/15, tj. w dniu 21 października 2014 r.; - okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt XIV K 58/18, tj. od dnia 08 września 2017 r., godz. 11:10 do dnia 09 września 2017 r., godz. 16:10, a także okres, w jakim skazany odbył karę pozbawienia wolności, tj. od 	

	<p>dnia 30 grudnia 2019 r. do dnia wydania wyroku łącznego;</p> <p>- okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt XIV K 520/18, tj. od dnia 27 kwietnia 2018 r., godz. 21:20 do dnia 23 lipca 2018 r., godz. 12:15.</p>	
III	<p>Na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kary grzywny orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 26 czerwca 2018 r. w sprawie o sygn. akt XIV K 58/18, albowiem obowiązujące przepisy nie przewidują możliwości łączenia kary grzywny z karą pozbawienia wolności lub karą ograniczenia wolności.</p>	
V	<p>Mając na uwadze, że skazany M. M. korzystał z pomocy obrońcy wyznaczonego z urzędu, którego wynagrodzenie z tytułu udzielanej pomocy prawnej nie zostało w całości, ani w części uiszczone, Sąd zasądził na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jedn. Dz.U. z 2015 r., poz. 615 ze zm.) na rzecz adwokat A. M. kwotę 144 złotych powiększoną o stawkę należnego podatku od towarów i usług (...). Sąd kierował się w tym zakresie dyrektywą art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. oraz przepisami § 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 17 ust. 5 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 18 ze zm.).</p>	

7. <i>Koszty procesu</i>	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
VI	Uwzględniając sytuację majątkową oraz osobistą oskarżonego, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego M. M. z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania.

8. <i>PODPIS</i>